veya ruhsuz bütün şeyleri içine aldığı, timsalin ise yalnızca ruh sahibi şeylere özel olduğu da ifade edilmiştir. Dolaysıyla resmin dindeki yeri incelenirken bazen suret bazen de timsal kavramları ön plana çıkmıştır.

Bilindiği gibi İslam; Allah'ın birliği ve ondan başka hiçbir varlığa ilahlık atfedilememesi anlamına gelen tevhid inancına dayanır. Diğer semavi dinler gibi onun önceliği de insanların ve toplumların zihin ve gönüllerindeki putları yıkıp tek Allah inancını yerleştirmektir. Oysa insanlar tarihin her döneminde melek, insan, hayvan veya bir takım başka varlık ve sembolleri putlaştırmış, Allah'a karşı gösterilmesi gereken saygıyı, Allah'a ulaştıracakları inancıyla, aracı olarak kabul ettikleri bu putlara göstermişlerdir.

İslam kültüründe hat ve tezhip sanatı önemli gelişme göstermiştir.

Kur'an'da anlatılan peygamber kıssaları incelendiğinde bu kıssaların önemli bir kısmının putçulukla mücadeleler hakkında olduğu görülür. Örneğin Nuh (as) kavmini Allah'a davet edince onlar; ***"Sakın tanrılarınızı bırakmayın, özellikle veddi, suvâyı, yegusu ve nesri', demişlerdir."***[19] Hz. İbrahim kavmine; **"Şu karşısında durup taptığınız heykeller nedir? diye sorunca onlar: "Biz babalarımızın bunlara tapa geldiklerini gördük" derler. Bunun üzerine İbrahim: 'Siz de babalarınız da apaçık bir sapıklık içerisindesiniz', der."[20]** Hz. Musa, (as) aralarından bir müddet ayrılınca kavmi bir buzağı heykelini put edindiler. Hz. Musa dönünce çok kızmış bundan onları şiddetle menetmiştir[21]. Hz. İsa'dan sonra, Hıristiyanlar onu ilahlaştırmış ve ibadethanelerini başta onun ve Hz Meryem'in olmak üzere saygın din adamlarının (azizlerin) resim ve heykelleriyle doldurmuşlardır. Bu durum hâlen günümüzde de devam etmektedir. Budizm'de Buda'nın, Hinduizm'de kendi din adamlarının heykelleri merkezî konumdadır. Dolayısıyla putçuluk sadece tarihte yaşanmamış günümüzde bütün canlılığıyla devam etmektedir. Hz. Peygamber Dönemi'nde müşrikler, yüce yaratıcı olarak Allah Teala'yı bilmekle ve kabul etmekle beraber, putları da Allah'a aracılık yapmak üzere, tapılacak varlıklar olarak kabul ediyorlardı.[22] Bu nedenle Hz. Peygamber'in tebliğinde putlar ve putçuluğa karşı ciddi tedbirler alınmış, tevhid inancı öğretilmiş, yerleştirilmiş ve putçuluğa vesile edilebilecek heykelcilik ve bu anlamdaki resim yasaklanmıştır. İslam'ın resim ve heykele bakışı da bu arka plan dikkate alınarak değerlendirilmiştir.

Resim İle İlgili Hüküm

Fıkıhta resim ve heykele genelde mesafeli durulmuş, ancak belli şartlarla onay verilmiştir. Âlimlerin bu konudaki görüşlerine dayanak alınan çok sayıda rivayet vardır.

Resim ve heykel konusunda İslam âlimlerinin yaklaşımlarını aşağıdaki şekilde maddeleştirmek mümkündür:

1. Canlıların resimlerinin yapılması konusunda iki farklı görüş vardır: Birincisi, Mâlikî Mezhebi'nde esas olan görüştür. Buna göre, canlıların resimlerini yapmak caizdir. Ancak bu resimler

19 Nuh suresi, 23. ayet.
20 Enbiyâ suresi,52-54. ayetler.
21 Bakara suresi,54, ayet; Nisâ suresi, 153, ayet; Ankebût suresi, 41. ayet.
22 Zümer suresi, 3. ayet.

fıkıhokumaları.indb 126 30.06.2017 10:46:40